

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . K 28.—
 za pol leta 13.—
 za četrt 8.—
 za en mesec 2.—
 za Namčino celoletno 29.—
 za ostalo inozemstvo 36.—

V upravnosti:
 Za celo leto naprej . K 22.—
 za pol leta 11.—
 za četrt 5.—
 za en mesec 1.—
 S posiljanjem na dom stane na mesec 2 K. Posamezne št. 10 v.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici štev. 6/III.
 Kopirani se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona štev. 74. —

SLOVENEC

Političen list za slovenski narod.

Upravljaštvo je v Kopitarjevi ulici štev. 6. —
 Sprejetna narocilna, inserate in reklamacije. —
 Upravnika telefona štev. 188.

Inserati:
 Enostolpna petitvrsata (72 mm):
 za enkrat po 15.—
 za dvakrat 13.—
 za trikrat 10.—
 za več kot trikrat 8.—

V reklamnih noticah stane
 enostolpna garmonvrsata
 30 vinarjev. Pri večkratnem
 objavljanju primere popust.

Izhaja:
 vsak dan, izvzemši nedelje in
 praznike, ob 5. uri popoldne.

Današnja številka obsega 6 strani.

1830 - 1910.

Jutri preteče osemdeset let, od kar se je porodil cesar Franc Jožef I., ki že nad šestdeset vlada širno Avstrijo, našo ljubo in mogočno domovino.

Ni treba veliko besedi, da kot glasilo katoliških Slovencev, ki že več kot šeststo let verno služijo habsburški rogovini, izrazimo globoko veselje, ki prešinja ta trenotek vsa slovenska srca, ko naš vladar še zdrav in čil obhaja osemdesetletnico svojega rojstva. Ni treba veliko besedi, saj smo Slovenci svojo ljubezen in zvestobo cesarju vsikdar, kadar nas je klical, tudi s krvjo svojih sinov izkazovali in naša udanost do prestola je tako vkoreninjena v našem narodu, da more le z njim prenehati!

Tolika ljubezen ne more biti brez globokih razlogov. In res! kaj bi bili Slovenci brez Avstrije? Nimamo še danes tiste veljave in tistih pravic, ki nam gredo, a brez Avstrije bi še teh ne imeli, ki jih imamo. Kako pa se godi tisočem in tisočem Slovencev v Benečiji? Niti ene šole nimajo, v javnosti slovenčina prav nič ne velja, edinole na domu in v cerkvi so se ohranili drobci narodovega jezika. In kako bi se nam in drugim Slovanom godilo pod drugo državo? Pod Rusijo bi nas že davnej več ne bilo, o drugih slovanskih državicah na jugu, ki se še same ne morejo vzdržati in so do dna zastrupljene po notranjih bojih, niti ne govorimo. Bodočnost Jugoslovanov je v Avstriji — da, celo bodočnost Srbov je v njej! Načrno, politično in kulturno so se najbolj razvili v Avstriji in tudi za nadaljnji razvoj imajo v njej bolj ugodne pogone kakor celo v lastnem kraljestvu.

Ne smemo pozabiti, da se narodni in kulturni preporod Slovencev začenja z vladarskim nastopom Franca Jožefa I., ki je v tem oziru izmed vseh činiteljev največ pripomogel do tega, da smo se začeli kot narod gibati, dvigati in razvijati. In še nek drug moment je: v Avstriji se v boju in tekmi z drugimi narodi slovenske sile urijo, krepijo in izpopolnjujejo — sami nase navezani in sami nase oprti, bi se bili že zdavnata polenili in pomekužili. Če so Čehi danes kulturno in gospodarsko med vsemi Slovani najvišje, se imajo za to v veliki meri zahvaliti dejству, da se v avstrijski državi morejo na vseh poljih človeškega dejstovanja meriti z nasprotnikom in si priboriti veljavno, eta-

po za etapo z marljivim gospodarskim delom in s proizvodi svojega uma.

Zivljenska nuja je združila avstr. Slovane pod habsburškim žezlom. Slovence je obvarovala Avstria, da niso postali brezpomembni le v etnografskem oziru zanimiv naroden drobec, kakor so danes naši bratje v zgornji Italiji; Čehi bi bili morebiti to, kar so danes lužiški Srbi v nemškem cesarstvu; Srbi so našli zavetje v naši državi, Poljaki edino streho, pod katero morejo svobodno dihati. Ta življenska nuja je rodila ljubezen.

Res je, da imamo v Avstriji hude boje, da se moramo ponekod prizadavati celo za preproste državlanske pravice, da nas gospodska tlači. A pomisli moramo pri tem vedno, kaj smo prej bili. Napredujemo vendar le in mogoče je za nas v narodnem oziru veliko boljše, da napredujemo rajši počasi, v boju z drugimi narodi, z napoljanjem in razvijanjem vseh sil, kakor pa naglo in brez težav. Nobena krivica nas ne more odvezati od ljubezni do Avstrije, ker bi s tem zadali sami sebi smrten udarec. Krivice nas le opominjajo, da se še bolj energično, še bolj dosledno, še bolj žilavo borimo za svojo veljavo! In mnogim Slovenom, ki se tako radi obdajajo s svitom zasluzenega ali nezasluženega mučeništva, bi bilo svetovati, da se rajši poskusijo z nasprotniki, ki jih čisto naravno imamo v taki mnogonarodnosti državi kakor je naša Avstria, da rajši praktično delajo za slovensko solidarnost, ki nas najprej pripelje do naših narodnih ciljev, kakor da le tožijo, kričijo in sledi različnim fantomom, ki avstrijskih Slovanov ne bodo rešili.

Naposled pa moramo poudarjati, da se pomembnega slavlja osemdesetletnice našega preljubega vladarja velikemu Slovencu tudi kot katoličani. Dejstvo je in ostane, da sloni moč Avstrije na katoličanstvu. Svobodomiselstvo je Avstria vsikdar dosledno sovražilo. Avstrijski svobodomisinci so bili in so ali oboževalci protestantovske Prusije ali ljubimkujojo z liberalno Italijo in povzdigujejo ter hvalijo Francijo ali pa simpatizujejo s pravoslavno Rusijo in Srbijo. Najmogočnejša in edino zanesljiva opora Avstrie je katoliško ljudstvo. Kadar so bili na krmilu liberalci, je bilo v škodo Avstriji; takrat se je vedno odkrušil kak kamen iz stavbe. Naše najbritkejše izgube so iz liberalne dobe. Avstrijo zomore vzdrževati le katoliško ljudstvo: ljudstvo, ki spoštuje avtoriteto, ima zmisel za skupnost, je pravno krepko

in vidi srečo in bodočnost Avstrije v krščanskem sporazumu med vsemi njenimi narodi, v ustavi, ki sloni na krščanski pravčnosti in ljubezni, v medsebojni tekmi, ki ne pozna liberalnega načela, da je moč pravica!

Slovenski katoličani prosimo ob osemdesetletnici cesarjevega rojstva Boga, naj nam ljubega vladarja še dolgo ohrani, Avstrijo pa varuje in podegli tistim, ki jo vodijo in vladajo, pravo modrost, da bodo spoznali, da je njena moč v sreči in zadovoljnosti vseh njenih narodov, v prvi vrsti Slovanov, ki so v njej najbolj številni. Cesarja pa Bog obvari, Bog ohrani!

Gorenjsko dijaštvvo.

Dne 14. t. m. so si ustanovili gorenjski katoliškonarodni dijaki svojo podružnico S. D. Z. na Jesenicah. Ob tej priliki so priredili veliko slavnost, ki se je nepričakovano slovesno izvršila, in o kateri prinese sobotni »Slovenec« daljše poročilo. Za danes omenimo le sledeče:

Po pozdravnem govoru g. Ivana Krivica na kolodvoru se je pomikal sprevod na čelu vrli jeseniški Orli in zastopniki gorenjskih telovadnih odsekov, katerim je sledilo častno število dijaštvva (nad 100) skozi z zastavami okrašene Jesenice (zastav okrog 50) v župnijsko cerkev. Po dokončanem svetem opravilu se je vršilo lepo uspelo zborovanje v »Delavskem domu«, katero so pozdravili preblag. g. Ivan Krivic, predsednik S. K. D. D., načelnik jeseniškega telovadnega odseka br. Zen, velecenjena gospa Savinškova, predsednica slov. katol. del. žen. dr. in preč. g. župnik A. Skubic, ki prebere došlo brzojavko našega prevzetenega knezoškofo Antonu Bonaventure. Zanimivemu predavanju tov. cand. iur. J. M. Horiča »O namenu in pomenu gorenjske podružnice S. D. Z.« je sledila živahnega debata in ravno tako globoko zamišljenemu govoru tov. teolog. M. Vilfana, ki je obravnaval temo »Katališki laik in verska ideja«. Nato pozoveno predsednik tvo. dipl. exp. acad. Avseneka, da prečita pravila, ki se brez debate sprejmejo. Sledi volitev odpora.

Predsednik tov. cand. ius. A. Međušar, podpredsednik tov. teol. J. Hafner, tajnik tov. teol. R. Potočnik, blagajnik tov. stud. med. Fr. Meršolj, knjižničar tov. abit. A. Torkar. Novozivljeni predsednik se zahvali za izkazano mu zaupanje in prebere došle br-

sovražniki. Vprašam te, kako morejo kaj drugega trditi ti neverniki?

Mirijam je vzela izpod svojega oblačila zvitek in brala: »Kadar pa boste videli, da je Jeruzalem oblegan od vojsk, tedaj vedite, da je njegov konec blizu. Tedaj naj, kateri so v Judeji, beži v gore, in kateri so v mestu, naj beže, in kateri so na polju, naj ne hodijo nazaj v mesto. Zakaj to so dnevi maščevanja, in vse kar je pisano, se bode izpolnilo. Gorje pa nosečim in doječim tiste dni! Zakaj takrat bodo prisile velike stiske nad deželo in nadloge nad to ljudstvo. In padali bodo pod mečem in odvedli jih bodo v vjetništvo med vse narode in Jeruzalem bo potepitan od pogonov, dokler ne bodo časi za pogane dopolnjeni.«

Benoni je potprežljivo poslušal, dokler ni prebrala do konca. Nato pa je zaničljivo odgovoril:

»Tako pravijo vaše knjige, naše pa nam pravijo drugače. Prav, ako verjamemo svojim knjigam in se bojiš, odidi s svojimi priatelji kristjani na varno; jaz že sam preživim ta vihar.«

»Prepričana sem o tem,« odgovori mirno, »vendar se ne bojim zase, bojim pa se zate in zato te prosim, umakni se, dokler je še čas!«

»Ne morem, ne smem,« odvrne Benoni, »tebe še enkrat opomnim, da lah-

zjavke. Z velikim odobravanjem se sprejme nato predlog tov. cand. iur. J. Pokorna, da se pošije našemu velikemu mladinoljubu premilostnemu knezoškofo g. dr. Antonu Bonaventuri Ječiću udanostna brzojavka. Na koncu glasovanja se oglesi še k besedi preč. g. župnik A. Skubic, ki se v lepem govoru spominja časov, ko so še skoraj sami duhovniki delali po naših načelih med ljudstvom in se veseli bodočnosti, ko vidi toliko mladih laikov z istimi idealimi stopati med ljudstvo.

Popoldne smo se že bali dežja. Toda nebo nam je prizaneslo in naredilo se je vreme kot nalač za telovadbo. Telovadili so jeseniški Orli in zastopniki gorenjskih telovadnih odsekov in dijaštvja. Telovadbi je prisostvoval preblag. g. deželn in državni poslanec Josip Pogačnik, ki se je jako pohvalno izrazil o njej. Vse vaje so izvajali z nepričakovano fineso in dovršenostjo. Zvečer pa nam je jasno obrazožil predsednik »Danice« tov. phil. Lovro Sušnik razvoj slovenskega katoliško-narodnega dijaštvja, nakar je sledila Boršnikova narodna igra »Stari Ilij«, ki je uspela tako lepo, da je bilo z njo zadovoljno občinstvo, pa tudi društveni blagajnik. Tako je minul dan slavlja, na katerem smo videli stopati naše dijaštvvo združeno z našimi vrlimi Orli, ki se ne strašijo javno nastopiti in priseči zvestobo idealom poštene gorenjske matere.

Tovariši učitelji in učiteljice!

Z velikim veseljem smo vzel na znanje, da se izleta goriškega kršč. mislečega učiteljstva na Sv. Goro dne 24. avgusta udeleži tudi učiteljstvo s Kranjskega. Prav je tako, pridimo skupaj, spoznajmo in osrčimo se za nadaljnje delo in nadaljne boje za svoje stanovske pravice, za krščansko šolo in krščansko omiko! Tovariši in tovarische s Kranjskega, v ta namen vam iz dna svojih bratskih srce kličemo: dobrodošli med nami! Pozdravljeni v Gorici in na Sveti Gori, kjer hočemo svoje delo postaviti pod varstvo nebeske Matere Marije!

Cenjeni tovarisi in tovarische s Kranjskega in drugi prijatelji in prijateljice kršč. mislečega učiteljstva, ki pridejo v Gorico v torek zvečer, naj se zberi na prijateljskem večeru v Gospodski ulici »Pri treh kronah«, kjer bo tudi preskrbljeno za prenočišča.

Na veselo svidenje!
Društvo kršč. mislečega učiteljstva na Goriškem.

LISTEK.

Dekle z biseri.

Angleško spisal H. Rider Haggard. — Prevel J. M.

(Dalje.)

XIII. POGLAVJE.

Gorje, gorje ti, Jeruzalem!

Minuli sta dve leti, dve strašni, krvavi leti. V Jeruzalemu so divjali kruti boji med raznimi strankami. V Galileji je judovski poveljnik Jožef, pod katerim se je bojeval tudi Kaleb, napolnil vse svoje moči, toda Vespazian in njegovi poveljniki so naskakovali in osvojili mesto za mestom in pojedili njihove prebivalce na tisoče in tisoče. V obrežnih mestih in tudi drugod so se bojevali Sirijci in Jude med seboj. Jude so naskočili Gadaro in Gaulonitis, Sebesto in Askalon, Antelon in Gazo in pomorili mnogo ljudi. Zatem je prišla vrsta nanje, kajti Grki in Sirijci so se jim uprli, jih premagali in brz usmiljenja pobili. Do sedaj v Tihu še ni tekla kri, a vsi so vedeli, da mora priti do tega. Esenci so bili po vojski pregnani iz svojega domovja pri Mrtvem morju in so pribrežali v Jeruzalem: poslali so može k Mirijam in jo

pozvali, da naj beži iz Tira, kjer se pravljajo krvavo klanje, vendar pa naj ne beži v Jeruzalem, ker je bilo po njihovih mislih to mesto izgubljeno, maverčič morje, ako le more. Tudi kristjani so jo prosili, da naj beži ž njimi, ako ji je življenje dragoo, v mesto Pela, kjer so se zbirali kristjani iz Jeruzalema in cele Judeje. Obojim je Mirijam odgovorila, da mora to storiti, kar stori njen ded. Ako bo on bežal, bo tudi ona bežala, ako on ostane v Tihu, ostane tudi ona ž njim, kajti obljudila mu je, da ga ne zapusti.

Ko so poslanci odšli, je Mirijam poiskala svojega deda.

»Zakaj si tako žalostna, Mirijam?« jo vpraša. »Ali so ti tvoji priatelji spočitili, da se bližajo velike stiske?«

»Da, ded,« in povedala mu je vse.

»Jaz jim ne verjamem,« je reklo strasino. »Kako morejo kaj takega trditi? Povem ti, da mi zmagamo. Vespazian je sedaj cesar v Rimu in tam kaj pozabi na to malo deželo; domače sovražnike pa kmalu premagamo sami. Mesija bo prišel, pravi Mesija. Mnogo znamenj in čudežev priča, da je že bližu. Da, on bo prišel in zmagal in Jeruzalem bo velik in svoboden in bo videl svoje želje izpolnjene nad svojimi

sovražniki. Vprašam te, kako morejo kaj drugega trditi ti neverniki?«

Mirijam je vzela izpod svojega oblačila zvitek in brala: »Kadar pa boste videli, da je Jeruzalem oblegan od vojsk, tedaj vedite, da je njegov konec blizu. Tedaj naj, kateri so v Judeji, beži v gore, in kateri so v mestu, naj beže, in kateri so na polju, naj ne hodijo nazaj v mesto. Zakaj to so dnevi maščevanja, in vse kar je pisano, se bode izpolnilo. Gorje pa nosečim in doječim tiste dni! Zakaj takrat bodo prisile velike stiske nad deželo in nadloge nad to ljudstvo. In padali bodo pod mečem in odvedli jih bodo v vjetništvo med vse narode in Jeruzalem bo potepitan od pogonov, dokler ne bodo časi za pogane dopolnjeni.«

Benoni je potprežljivo poslušal, dokler ni prebrala do konca. Nato pa je zaničljivo odgovoril:

»Tako pravijo vaše knjige, naše pa nam pravijo drugače. Prav, ako verjamemo svojim knjigam in se bojiš, odidi s svojimi priatelji kristjani na varno; jaz že sam preživim ta vihar.«

»Prepričana sem o tem,« odgovori mirno, »vendar se ne bojim zase, bojim

Voltitve v Beli Krajini.

Ko je odložil deželni glavar pl. Šuklje svoj državnozborski mandat, je pisalo liberalno časopisje, da se je zbal svojih volivcev in zbežal pred njimi ter da se sploh S. L. S. boji novih volitev. Kandidat S. L. S., deželnih odbornik Jarc, je pa priredil v nedeljo in ponedeljek v Beli Krajini s sijajnim uspehom štiri izvrstno obiskane volivne shode, enega celo v kraju, kjer so pred poldrugim letom Mazelletovi pristaši dejansko napadli naše govornice. Prikazalo se je zopet kakor vedno, da je vse liberalno pisarjenje — prazna laž in da je **belokranjsko ljudstvo v ogromni večini v taboru S. L. S.!**

V nedeljo je bil v Semici shod po rani maši. Shod je otvoril deželni poslanec Matjašič, vodil ga je pa domači župan g. Plut, poleg katerega so bili na shodu tudi še ostali trije župani občin semiške župnije. Profesor Jarc je razkrinkal lažnivo pisarjenje liberalnih časnikarjev o belokranjski železnici. Da se železnica še ne gradi, je največ kriva vlada, sokrivi pa naši liberalni poslanci, ker se Slovenska Enota ne more zanesti nanje v boju zoper protislavski sistem. Govornik je osvetlil tudi »svobodomiselnoc učiteljstvo, katero pozna ljudstvo ravno v semiški župniji prav dobro, ker so nezgodne razmene na šoli v Štreklevcu prisilile ljudstvo do šolskega štrajka. Nad 300 volivcev je sprejelo kandidaturo oficialnega kandidata S. L. S. soglasno in z odobravanjem.

V ponedeljek na praznik je bil zjutraj shod v Črnomlju. Predsedoval mu je domači župan Skubic. Profesor Jarc je razjasnil politični položaj sploh in posebej še rovanje Masarykovo in političnih njegovih priateljev pri nas zoper delo poslancev S. L. S. **Glede potrditve župana Hribarja je izjavil, da stoji S. L. S. na stališču, da je treba tu varovati občinsko avtonomijo ter je v ilustracijo navedel, kar se je zgodilo svoj čas dr. Luegerju. S. L. S. ni storila proti potrditvi Hribarjevi ne doma, ne na Dunaju nikakega koraka, ker tudi noče delati reklame za »narodne mučenike« take vrste. Župan Hribar naj uredi to stvar sam z vlogo in s tistimi ministri, ki jim je obenem v strogi opoziciji in se jim ob istem času klanja.** — Kar se tiče gonje liberalnega učiteljstva proti S. L. S., je izrekel govornik domnevo, da bo protest, ki ga je poslala »Zveza na ministrstvo zoper razširjenje ljudskih pravic v novi postavi o šolskem nadzorstvu, imel na regulacijo učiteljskih plač jako slab vpliv. Volivci so navdušeno pritrdirili mnenju, naj se ne podpira ljudi, ki prepovedujejo otrokom krščanski pozdrav in blradi ustvarili francoske razmere (klici: »Če jim ne ugaja na Kranjskem, pa naj gredo na Francosko!«), ampak samo Hsto učiteljstvo, ki misli in dela pošteno po naših načelih. Nad 200 volivcev je sprejelo kandidaturo prof. Jarcia z navdušenjem. Vršil se je tudi razgovor glede gospodarske organizacije Bele Krajine in se bo vršil v kratkem v ta namen poseben shod zaupnikov vsega okraja.

V Dragatušu je bil shod po do-

poldanski maši in ga je vodil domači župnik Novak. Par zapeljancev, opekanih od liberalnega sršena dragatuškega, je hotelo nekaj godrnjati; pa so se samo osmešili pred svojimi soobčani. Do 300 volivcev je sprejelo soglasno kandidaturo in niti pol tucata Mazelletovih priateljev ni glasovalo proti. Nato je dr. Malnerič z govorom o izobrazbi pripravil tla izobraževalnemu društvu. Volivci so se oglasili proti škodi, ki jo povzroča zajec po vinogradih. Ljudstvo zahteva, da dobi veljavno postava, sklenjena v deželnem zboru kranjskem. Čule so se tudi pritožbe proti visokim notarskim pristojbinam.

Na Vinici je prišlo na shod po poldne do 400 volivcev. Poleg drugih vprašanj se je govornik dotaknil tudi liberalnih laži o deželnih električnih centrali. Če izpelje dežela to podjetje — prvo svoje vrste v Avstriji, — bo mogoče misliti na izrabo drugih vodnih sil in tudi Kolpe. Kakor v vsej Beli Krajini, ki je obdarjena (?) v posebni meri s »svobodomiselnim« učiteljstvom, je tudi takoj ljudstvo odločno na stališču S. L. S., zlasti ker so učitelji napram staršem radi šolskega obiska neupravičeno prestrogi in bi na Vinici celo radi, da bi se opustilo častivredno sedanje šolsko poslopje, rojstna hiša Ivana in Ljudevita Tomšiča, ter sezidala brez potrebe z ogromnimi stroški nova palača. Volivci so sami izrazili še razne krajevne želje in navdušeno pritrdirili kandidaturo. Dr. Adlešič je govoril nato o kmetijskem zadružništvu. Zanimanje med ljudstvom za zadružno delo raste in upati je, da se tudi v Beli Krajini vzbudi tudi v tem oziru živahnejše delo. Shodu je predsedoval župnik König in je bil navzoč tudi domači župan.

Kandidat, ki ga je postavil »nedomi profesor na liceju in ustanovitelj Skale«, kakor ga častno naziva »Slovenski Narod«, je baje — Engelbert Gangl! »Svobodomislec« - učitelji pač zastonj upajo, da bi po tej poti prišli do učitelja-poslance. Začeli so že prav nerodno, ker so se obrnili na polnoma napačno adreso, na »Skalo« in Juga. Bela Krajina je in ostane zvesta S. L. S. !

Masaryk in dalmatinski poslanci.

»Hrvatsvo«, glasilo katoliških Hrvatov, objavlja dne 13. t. m. pod gornjim naslovom članek, ki bo tudi naše čitatelje zanimal in jim pojasnil marsikaj nerazumljivega v postopanju dalmatinskih ljudskih zastopnikov na Dunaju. Zato ga tu priobčujemo v glavnih potezah:

»Vsakokratna avstrijska vlada se opira na aktivne in umirovljene uradnike, dvorne svetnike in — žalibog — tudi na predstavitelje naroda — narodne zastopnike. Globoko smo prepričani, da naprednjaštvo ni nič drugega, kakor »s podvitom repom k cilju«, toda poedine naprednjake smo vendar toliko cenili, da se nismo drznili misliti, da bi bili zmožni, delati naravnost proti življenskim koristim naroda. Saj oni vedno naglašajo, da so edini patriotje in da le edino oni delajo za narod! Ni nam do tega, da bi raziskivali, ka-

ko je avstr. vlada uspela prepričati Masaryka, velikega mojstra naprednjaštva, kako da so zahteve juž. Slovanov — radi katerih so stopili v obstrukcijo — enostavno nezrele; nas bolj zanima, s kakim odmevom je pri nas odmevalo to »prepričanje« velikega mojstra.

Ko so Slovenci pričeli z obstrukcijo in nekako čudno potegnili vanjo tudi naše hofrate — smo takoj dvomili o iskrenem obstrukcijskem razpoloženju naših poslancev. Ni nam namreč šlo v glavo, da bi se n. pr. admiral c. kr. mornarice — Juraj Blanchini — resno postavil v opozicijo proti tisti vladi, ki — kakor smo slišali — njemu brez dražbe prodaja zemljišč v Zadru za mnogo nižjo ceno, kakor so za isto zemljišče ponujali drugi; ali da bi se n. pr. proti vladni spunkt Ivčević, univerzitet Politik- und Zugsführer na lokalni železnici med Trogirom in Kaštelom, ki mu z okolnostjo, da je tam doma, vselej izbojuje zmago v trogirskega okraju, katera železnica pa ima za Dalmacijo toliko smisla, kolikor n. pr. koza z enim rogom na otoku Braču. Da je, kako naj bi se ježil proti Avstriji hofrat Vuković ali dr. Tresić, ki misli, da so se zacetile tiste stare »rane domovine« in čaka na orden za zasluge? Zaradi vsega tega torej nismo verovali v bojevito razpoloženje naših poslancev. In evo — te dni zadobe od Masaryka absolutijo in, kolikor hitro le morejo, zaključijo po svojih glasilih »Našem Jedinstvu« in »Narodnem Listu« Avstriji: »Kesamo se svojega greha in priznavamo, da so naše zahteve, radi katerih smo slučajno obstruirali, enostavno nezrele.« Potem takem italijansko vseučilišče, pa dobi tudi v samem Trstu, ni za nas nevarno. Reciprociteta zagrebškega vseučilišča je nezrela zahteva, ker ni tebi, avstrijska vlada, v prilog itd.

Torej tudi reciprociteta zagrebškega vseučilišča je nezrela zahteva — tako je rekel vodja vsega naprednega sveta, a naši hofrati so na to — ne da bi jih grizla vest — pristavili: »Amen!« Naša nada — akademiki — na vse to molče. Niti toliko egoizma nimajo v sebi, da bi protestirali proti temu, če že za nič drugega, pa vsaj za to, ker so za reciprociteto imeli toliko zborovanj, sklenili toliko »lepih« resolucij, izbrali toliko odborov, pododborov, razširjenih odborov, odborov ad hoc — držali toliko krasnih govorov in ker so končno mnogi bili tudi gmotno oškodovani, ko so raztrgali toliko čevljev s hojo k hrvaškim vladam radi priporočila, »da bi one s svoje strani pospešile vprašanje reciprocitete.« Da, vse to bi bilo drugače, ako bi naprednjaštvo v mladini ne bilo ubilo vsakega poleta in idealizma in ako bi mladih ljudi ne bilo spremeno v mlade starce. Ne vedemo, kaj store speciell dalmatinski akademiki, ali bodo tudi oni smatrali, da je vprašanje reciprocitete nezrelo. Morda bo tako, ker je tako rekel naprednjak Masaryk in večina naših akademikov pripada stranki »belih«, to se pravi: napredni stranki, obstrukcijo pa so izveli slovenski »črnuhi«, t. j. katoličani, ki se v »beli Avstriji« srčneje bore za hrvaške svetinje, kakor naši »beli« Avstrijci.

Katolički akademiki iz vseh hrvaških pokrajin pa so trdno uverjeni, da se bodo slovenski poslanci še nadalje borili za naša prava, in da bodo ob njihovi strani vedno stali tudi tisti naši pravaški poslanci, ki ne pričakujejo od Avstrije nikakih ordnov, ampak iščejo ljubezni in zaupanja v ljudstvu ter udanosti in priznanja od strani še idealne mladine.«

Tako sodijo pošteni Hrvatje o klečplaztvu naših liberalcev in njihovih dalmatinskih zaveznikov.

Strankarski shod hrvaške socialne demokracije

se je 14. in 15. t. m. vršil v Zagrebu. Navzoči so bili med drugim državni poslanec Soukup iz Prage, Skaret z Dunaja, Buchinger iz Budimpešte, Tučević in Milkic iz Belgrada i. dr. V imenu nemško - avstrijskih soc. demokratov je pozdravil shod poslanec Skaret.

Čeh Soukup je pozdravil hrvaške soc. demokrate, naj vse moči zastavijo v boju za splošno volivno pravico, kakor jo ima avstrijska zbornica. Čehom, ki imajo razven gospodarskega rešiti tudi narodno vprašanje, pripada naloga, da socialni demokraciji v Rusiji in na Balkanu kažejo pot. Buchinger pozdravi v imenu ogrske socialne demokracije in pravi, da more ogrske propale razmere ozdraviti le splošna volivna pravica. Stari prijatelj Hrvatov, Khuen, je imel nalogu, da odstrani ogrsko krizo. On in tisti, ki so ga poslali nad Ogrsko, kakor svoj čas nad-

Hrvaško, in ki mu tako silno zaupajo, misijo, da se mu je stvar z izpadom volitve, izvedenih po pristnem Khuenovskem načinu s šnopsom, sleparstvom in nasiljem, tudi popolnoma posrečila. Temu pa ni tako in Khuen je danes kljub svoji »večini« tako slab, da si ne upa rešiti volivne reforme, niti se dotakniti najvažnejših življenskih vprašanj Ogrske. Ravno današnji politični položaj v jasni luči kaže vso politično nezmožnost gospodružnih stavov. Ogrski socialni demokrati bodo nadaljevali boj za splošno volivno pravico, v čemur naj jih hrvaški sodruzi podpirajo. Pozdravili so dalje Tučević iz Belgrada, Ebin Kristan, Jakšić iz Sarajeva. Nato je podal Juraj Demetrovič tajniško poročilo; stranka se je udeležila ljubljanske in balkanske konference. Ustanovila je v Šidu tajništvu. Korač poroča o svojem delovanju v saboru in biča hrvatsko-srbsko koalicijo, ki je šla roko v roki s starim mažaronstvom. Sabor nima smisla za potrebe ljudstva, med strankami vlada največja korupcija. Volivna reforma je bila sprejeta tako, kakor je hotel ban Tomašić, česar vlada je reakcijonarna in fevdalistična. Koalicija, ki je molčala k znamen nadomestnim volitvam v Brodu, Bošnjacih in Moroviču (kjer so bili v smislu pakta »izvoljeni mažaroni«), se ob novih volitvah ne bo smela pritoževati, če bo vlada proti njej uporabila ista sredstva, kakor jih je pri navedenih volitvah proti opozicionalnim kandidatom. Tudi pri zborovanju v ponedeljek je o političnem položaju poročal Korač in povdral, da mora iti socialna demokracija v bodoči volivni boju z geslom: »Proti mažaronstvu in klerikalizmu!« — Sklenilo se je uvesti strankin davek in ustanoviti deželno politično organizacijo. Izdelo se nov strankin program. Na ljudstvo se za volitve izda manifest v smislu navedenega volivnega gesla. — Pri ljudskem shodu popoldne je med drugimi govoril Tučević iz Belgrada in izvajal, da more večnim homatijam na Balkanu, ki jih namenoma netijo zunanje sile, napraviti konec edinole ustanovitev velike balkanske federacije z republikansko ustavo. Vseslovanstvo je plod carizma in pogubno za male balkanske države. — Tako se je torej tudi hrvaški socialnodemokrati strankarski shod vršil v znamenju protiverstva in republičnosti; dobro je, da se to pribije. Vršil se je pa tudi v znamenju zahteve pa splošni volivni pravici za Ogrsko in Hrvaško in to je dobro tudi za splošnost.

Književnost.

* **Canticum sacrum.** Cerkvena pesmarica, I. del, za četveroglasni moški ali ženski zbor, drugi popravljeni natis, priredil Ant. Foerster, natisk odobril in dovolil knezoškofijski ordinarijat ljubljanski.

Ta vče tako dolgo pogrešani I. del omenjene pesmarice, je ravnotekar izšel v zalogi »Katoliške Bukvarne« in obseg 70 raznih deloma že znanih, deloma novih napevov, domačih in tujih skladateljev. — Obseg vsebine se deli na pet delov. Prvi del obsegata mašne pesmi, drugi del pesmi cerkvenega leta, tretji del Marijine pesmi, četrти del pesmi svetnikov in peti del napevov k blagoslovu, katerim je pridejan tudi psalm »Laudate Dominum«. Na koncu se še nahaja Haynova zahvalna pesem in avstrijska himna. — S to zbirko sta »Katoliška Bukvarna« kakor priredil naš nedosežni in najzaslužnejši skladatelj g. Foerster, ustregla vsem cerkvenim in drugim moškim ter ženskim zborom. — Priporočamo torej to praktično in hvaležno pesmarico vsem zborom, zlasti slavnim šolskim ravateljstvom srednjih in višjih šol, kakor tudi slavnim vodstvom zavodov. Cena lično vezani in razločno tiskani knjige je 2 K 40 vin., in se dobi v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani.

RAZPISANE UČITELJSKE SLUŽBE.

Nadučiteljsko mesto na dvorazrednici v Studenem (okraj Postojna) v stalno nameščenje do 23. avgusta t. l.

— Na petrazrednici v Srednji vasi (okraj Kočevje) učno mesto v stalno nameščenje do 8. septembra t. l. — V kranjskem okraju: nadučiteljsko mesto na trirazrednici v Selcah; nadučiteljsko mesto na deški tri-, oz. deklinski dvorazrednici v Cerkljah; učiteljsko in voditeljsko mesto na dvorazrednici v Javorjah (v prvi vrsti za moške prosilce); po eno učno mesto na deški trirazrednici v Cerkljah in na dvorazrednici v Križah pri Tržiču; vse te službe v stalno nameščenje do 31. avgusta t. l. — Učno mesto na dva razreda razširjeni ljudski šoli v Krašnji (okraj Kamnik) v stalno nameščenje do 5. septembra t. l. — Stalno je popolniti naduči-

množe hiše. Ljudje so begali po ulicah in vpili. Sovražniki so jih vlačili iz hiš in jih morili, druge so pehali v najhujši ogenj. Vmes pa se je sesula zdaja, zdaj druga hiša. Bil je grozen prizor!

»Oh, Kristus se jih usmili,« je ihtela Mirjam.

»Čemu?« reče Nehušta. »Oni so Ga umorili in zavrgli; sedaj je prišla kazensnanje, ki jo je preroval.«

»On ne bi tako govoril,« je rekla Mirjam nejevoljno.

»Ne, marveč pravica govoriti tako. One, ki grozijo z mečem, pokonča meč. Ravno tako delajo judje z Grki in Sirijci po mnogih drugih mestih. Sedaj je prišla vrsta nanje in morda tudi na nas.« In hiteli sta s strehe in sami niste vedeli kam.

Drugi dan so se sovražniki bližali tudi Benonijovi hiši. In napadeni so v svojo grozo opazili, da nimajo posla samo z navadno poulično druhaljo, marveč z razdivjanimi ljudmi, ki jih vodijo rimski častniki.

Najprej so navalili na vrata; a bila so močno utrjena in jih niso mogli razrušiti. Morali so se umakniti ker so jih napadeni iz hišnih oken kakih dvajset pobili s kamni in puščami.

Sovražniki so se na to polastili sedanjih hiš in od tam skozi okna s puščami napadli posadko. S tem so jih pregnali z oken, a druga jih niso mogli škodovati.

Drugi dan so zopet napadli vrata z oblegovalnim ovnom, od morske strani

pa so se hiši približali z ladjo, od koder so metali kamenje v hišo.

Tedaj šele se je začel pravi boj. Judje, ki so stali na strehi, so obsipali s puščicami in sulicami sovražnike pred vratmi in jih mnogo pobili; vendar se pa napadalci niso ustrašili in kmalu porušili vrata. Udrli so skozi vrata, a most ki je držal čez dvorišče v hišo, so med tem domačini razdrili, zato niso mogli takoj priti v hišo. Ob jarku so se borili s puščicami in kamenjem, in na obeh straneh jih je padlo mnogo.

Ker so tudi iz ladije vedno hujše pr

teljsko mesto na petrazrednici v Radovljici. Prošnje do 10. septembra t. l. — Na mestni nemški dekliški osemrazrednici je razpisana služba učiteljice za zdaj v provizornem svojstvu, toda s prejemki, ki gredo stalno nameščenu učnemu osobju. Prošnje do 5. septembra na c. kr. mestni šolski svet v Ljubljani. — Na dvorazredni ljudski šoli v Krašnji se razpisuje novo-sistemizirano učno mesto z zakonitimi prejemki v stalno nameščenje. Pravilno opremljene prošnje je predpisanim službenim potom semkaj vlagati do 5. septembra 1910. V kranjski javni ljudskošolski službi še ne stalno nameščeni prosilci morajo z državnozdravniškim izpričevalom dokazati, da so polnoma sposobni za šolsko službo. C. kr. okrajni šolski svet Kamnik, dne 3. avgusta 1910. — Na dvorazredni ljudski šoli v Vremah, se razpisuje s tem nadučiteljsko mesto v stalno nameščenje. Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpisanim potom do 12. septembra 1910. — C. kr. okrajni šolski svet v Postojni, dne 11. avgusta 1910.

Krščansko-socialno delavstvo.

+ Shod J. S. Z. so imeli na Veliki Šmaren v Kamniku. V kamniškem domu se je zbralo do sto moških delavcev. Govorila sta poslanec dekan Lavrenčič ter poslanec dr. Zajec. Dekan Lavrenčič je se ciral liberalizem, nato pa je razložil soc. delo držav. zobra. Zborovalci so g. dekanu z navdušenim in gromovitim ploskom pritrjevali. Poslanec dr. Zajec je govoril o delavskih organizacijah in priporedil ustanovitev skupine J. S. Z. Koj po shodu se je vpisalo 40 članov v J. S. Z., ki so izvolili odbor za skupino Kamnik. Kamniška skupina bo štela, kakor kaže navdušenje delavstva, do novega leta že 200 članov. Pred kratkim je nekdo ribnikaril za N. D. O., pa živa duša se ne zmeni zanjo. Delavstvo pač ve, da je zanj prostora edinole v J. S. Z., ki sicer tih, pa vztrajno in dosledno dela za delavstvo!

Ij »Avstrijska krščanska tobačna delavska zveza«, krajna skupina Ljubljana, je priredila sinoči v S. K. S. Z. dobro obiskan shod. Govoril je na njem obširno in temeljito »Zvezin« predsednik Ullreich o razmerah tobačnega delavstva. Finančni minister je izjavil, da se v najkrajšem času izvede izboljšanje pokojnih starim tobačnim provizionistom in provizionistinjam v odmeri, ki so jo dobili stari penzionisti državni uslužbenci. Govor je tolmačil Krhne. Poslanec Gostinčar je v daljšem govoru bodril delavstvo, naj se organizuje in agitira. Gospica Uranič se v imenu ljubljanskega tobačnega delavstva zahvaljuje Ullreichu za obisk. Gospica Češnovar opozarja delavstvo na trsatsko romanje kršč.-soc. tobačnega delavstva, ki naj se ga delavstvo v obilnem številu udeleži. Obširnejše poročilo objavita »Naša Moč« in »Glasnik«.

Ij Izvanredni občni zbor krajne skupine Ljubljana »Prometne zvezek«, se je ob obilni udeležbi članov, v soboto dne 13. t. m. v vrtnjem salonu gospe A. Češnovar lepo završil. Omeniti je treba, da so bile na zborovanju tudi dame zastopane, kar znači, da narašča zanimanje za »Prometno zvezo«. Posetila sta zborovanje državni poslanec Gostinčar in pa zastopnik osrednjega odbora St. Langeder. Nad vse zanimive in podučljive govore obeh prinese obširno »Naša Moč«. Ker je bil prejšnji odbor skupine začasen, izvolili so si člani nov odbor in sicer slediči: Koleša Anton, predsednik; Voje Ignacij, namestnik; Tertinek Fran, tajnik; Bizjak Alojzij, namestnik; Burkelič Alojzij, blagajničar; Kosmač Matevž, namestnik; Kralič Iv., Knipic Alojzij, Ločniškar Ivan, Repnik Fran, Vidnič Fran, Salomon Ivan, oddorniki; Sluga Florjan, Ošaben Martin, Voje Mihael, namestniki; Pipp Ivan, Milavec Jaka, preglednika računov. Jerneje Peter, Kralič Ivan, Ločniškar Ivan in Milavec Jaka so poverjeni pobirati udnine. Računski zaključek za dobo od 1. januarja do 31. julija 1910, izkazuje prejemkov 1441 K 83 v, izdatkov pa 1429 K 41 v. Premoženje skupine v prenosu za prihodnjo dobo znaša z inventarjem vred 106 K 42 v. Med izdatki pomenljive točke so: Osrednji blagajni na Dunaj poslanih 689 K 85 v, odpravnina trem članom povodom smrti njihovih žen po 200 K, skupaj 600 K; izvanredna podpora štirim bednim članom po 10 K; skupaj 40 K; upravni stroški, med katerimi pa znašajo poštne in drugi izdatki za vabilo in agitacijo pretežni del, znašali so 99 K 6 v. Revizorja gg. Bizjak in Milavec sta izjavila, da je obračun v popolnem redu, nakar podeli občni zbor odstopivšemu odboru absolutorij. S tem

občnim zborom preneha tudi skupina drž. železničarjev — plačilnica Ljubljana, njeni samostojno delovanje in so člani vsi pristopili skupini juž. železničarjev ter dobili svojemu številu primerno zastopstvo v odboru. Skupina šteje sedaj 130 članov. Da se to število do prihodnjega občnega zbora podvoji, v to pomozi Bog!

Ij »Prometna zveza«, krajna skupina Ljubljana, vabi k seji, ki bo v soboto, dne 20. t. m., ob pol 8. uri zvečer v vrtnjem salonu g. A. Češnovar. Spored: Začrtanje poti za uspešno delovanje odbora in skupine sploh. Seji sledi prost razgovor, h kateremu se vabijo vsi člani »Prometne zvezze« in njihovi prijatelji. — Pazno sledimo razvoju slovenskih krščansko-socialnih železničarjev. Gre naprej tudi v Ljubljani. Upamo, da v doglednem času izpreglejajo tudi tisti železničarji, ki znajo že, kje da je resna volja in tudi moč, da izvojujejo železničarji svoja prava. Naj se dela povsod, da pristopijo železničarji »Prometni zvezi«, osobito ljubljanski naši somišljeniki naj opozarjajo železničarje na »Prometno zvezo«. Veliko naših železničarjev je še, ki niso v »Prometni zvezi«, ker jih nihče ne pouči. Naj se zato poučno vpliva nanje, da se stanovsko združijo v organizaciji avstrijskih krščanskih železničarjev.

Ij Poseben vlak na Trsat. Naše kršč. soc. tob. delavstvo priredi 27. in 28. t. m. romanje na Trsat po sledičem spored: 27. avgusta odhod iz Ljubljane ob 2. uri 20 minut popoldne. Dohod na Reko ob 6. uri 22 minut zvečer. Nazaj se odpelje vlak 28. avgusta ob 5. uri 45 minut popoldne in pride v Ljubljano ob 9. uri 35 minut zvečer. Vožnja Ljubljana - Reka in nazaj stane 5 K 80 v. Kdor bi se pa ne hotel vrniti s posebnim vlakom dobi posebno karto za 9 K 10 v s katero se mora tekom 30 dni vrniti. Vožnja se sme s temi listki enkrat prekiniti. Prosta prtljaga se ne dovoli. Otroci, ki so starci več kakor štiri leta, morajo plačati, nato se opozarja celo karto. Kdor se želi pridružiti romanju, naj pošlje denar na naslov: Ivanka Koemur, Ljubljana, tobačna tvornica. Če se pošlje denar po pošti, naj se prida v znamkah 20 vinarjev.

Dnevne novice.

+ Glasovi o Hribarjevi potrditvi. Nemški listi pišejo: »Dunajski poučeni krogi, ki so jim znane tudi kranjske politične razmere, so mnenja, da se zato razširajo poročila, da ljubljanskega župana Hribarja cesar ne bo potrdil, ker se hoče iz Ljubljane vun delati z gotovim namenom reklama. Vladne pride niti na misel, da zavzame strogo stališče in da obda Hribarja z ozadjem političnega mučeništva. Razlogi, ki govore za nepotrditev, so že preveč v preteklosti, da bi se zdaj upoštevali. Ob septemberjih dogodkih, leta 1908., bi bilo komaj presenetilo, če bi bili razpustili občinski svet, kar bi bilo vsaj zadoščenje Nemcem. Danes je Ljubljana vsaj na zunaj razmerno mirna. Vlada bi celo napravila napako, če bi zdaj udarila po slovenski liberalni stranki in, kakor že naglašano, na to niti ne misli. Neutemeljena so zato vsakdanja poročila o tem, da Hribar ne bo potrjen in so napravljenata zato, da ustrežejo neomejeni Hribarjevi časti in lepnosti, ki hoče, da se piše o njem tudi o poletnem počitku in pa, da se prikrijejo gotova nasprotstva med ljubljanskimi liberalci in se potlači nezadovoljstvo proti Hribarju v njegovi lastni skupini. Izkratka: oben in političen manever, ki naj se mu išče povzročitelj ne na Dunaju, marveč v Ljubljani. Manever so ljubljanski Nemci takoj pregledali, ker natančno vejo, da so poročevalci za gotov del zunanjega nemškega časopisa v neposredni Hribarjevi bližini. Vsa poročila o osebi in o postopanju ljubljanskega župana naj se previdno sprejmejo.« — Beležimo in pravimo: Reklama, reklama in samo reklama! Žal, da se ni posrečila! . . .

+ S slovanskim narodno-gospodarskim kongresom v Ljubljani se liberalci zdaj prav postavljajo, ker se nimajo z drugim. Mi bi nič proti temu ne imeli, če ne bi se obenem neumestno ob nas obregavali. Ogorčeni so namreč, ker smo se od tega kongresa absenitali in nismo o njem nič poročali. Zato pa, ko ste naše ljudi iz odbora iztisnili, samovoljno vzeli referate in potem pisali, da vam je prav tako? Vrag te ljudi razumi, kaj hočejo! Prav jim je, da nismo bili zraven, in ni jim prav, da nas ni bilo! Ali so taki ljudje sploh še pri zdravi pameti? Sicer pa bomo liberalcem o tem kongresu povedali par gorkih, da nas ne bodo zastonj izvali — če bi bili molčali, bi mi tega ne bili storili. Torej, ta »slovenski narodno-gospodarski kongres« sploh ni

bil nikak slovanski kongres, ampak izključno češki. Kar pa je najbolj značilno, je to, da se ga Slovenci niso prav nič udeležili, tudi liberalni interesentje ne! Pri tem kongresu je zborovalo 40 Čehov in — 5 Ljubljancov, in še ti so še pred koncem ušli. Z dežele ni bilo žive duše; noben trgovec in obrtnik se ni zanjal zmenil. Referata Franchettija in Novaka sta bila golo prežekovanje zdavnaj premletih fraz. Resolucije tega kongresa bodo ostale vse na papirju, za kar nam garantirajo naši liberalci, ki so to reč aranžirali. Vsemu kongresu so dali naši liberalci značaj osebnega kadenja Ivanu Hribarju, kojega slavo so izkušali zadnji čas povzdigniti z reklamnimi noticami o nepotrjenju. Da so naši liberalci pri tem kongresu imeli pred očmi samo komedijantstvo, se razvidi tudi iz tega, da so tako važno prireditve združili z gasilskim zletom, ki je bil tudi prikrojen v slavo Ivana Hribarja, prvega gasilca v deželi. Na shodu obrtnikov ob ustanovitvi obrtnopospeševalnega urada junija meseca je bilo zbranih nad 200 kranjskih obrtnikov in storili so se važni sklepi ter tudi dejanski koraki za povzdigo našega obrtništva. Kar pa liberalci prirejajo, je gola pustna šemarija. Od kongresa, ki so ga liberalci aranžirali, bo prebito malo koristi za slovenskega obrtnika, trgovca in kmeta. Zato ni prav nobena škoda, če nas ni bilo zraven, saj še pristašev liberalne stranke ni bilo na tem zborovanju, na katerem so reševali slovansko gospodarsko vprašanje može ki so se s pisano pogodbo zvezali z našimi najhujšimi gospodarskimi nasprotniki — Nemci! Da pa je »slovenski gospodarski kongres« v Ljubljani pokazal, da so liberalci na Slovenskem vse, »klerikalci« pa ne pomenijo nič, to tolažbo liberalcem radovljeno pustimo. Norec tudi misli, da je kralj. Naša stranka, ki korača od zmage do zmage in ki se je ljudstvo, kakor pravkar dokazujejo sijajni shodi v Beli Krajini, oklepa s čedalje večjo vnoemo, lahko s preziranjem taksira te »Narodove« oslarje.

+ Izvestni smrkolini v Ljubljani zopet hujskajo zoper veteranska društva in hočjo posameznike terorizirati, da bi jim ne pristopali. To pa je že od sile! Kaj pa so komu veteranska društva na poti? Veteranska organizacija je ena najbolj čestitljivih in najstarejših in popolnoma brez vsakega blagega čustva mora biti človek, ki bevska na može, ki se z veseljem spominjajo svojih junaških let, ko so trpeli in kri prelivali na bojnih poljih za moč tiste Avstrijе, ki dobro redi in hrani tiste neizkušene mladiče, ki napadajo vsako patriotsko ustanovo, misleč, da so si s tem že zasluzili lovor venec na svojo zeljnatou glavo. Veteranska društva so tudi humanitarna in se morejo ponašati z bolniško podporo kakor malokatera druga, zraventege pa ohranajo avstrijskega domoljubnega in vojaškega duha, ki je vedno nerazumljiv za tiste zelenčke, ki vidijo svoj vzor v državah, koder je nedisciplirana armada gnjezdilce zarot, anarhije in stalne korupcije. Pametni može se seveda od teh neprekuhanih mladičev, katerim se še svinčnika v roko ne sme zaupati, ne bodo dali ustrahovati. Veteranska organizacija bo še dolgo cvetela, ko bo puhla iredenovska zelenjava že davnej pozebla.

+ Ovržena sodba novomeškega okrožnega sodišča. Kakšen hrup je vladal v liberalnem taboru, ko je bil obsojen v Novem mestu župnik Oblak! »Narod« je prinesel dolg članek, poln psovanja na eni strani in proslove sošča na drugi strani. Tam, kjer je predsednik sodnega dvora Mazzelletti v sodni dvorani roko stiskal in mu čestital k njegovi poštenosti, tam je bil duhovnik obsojen. Kaka gloria! No, te glorie je konec. Kasacijski dvor je sodbo novomeškega okrožnega sodišča razveljavil. Posebno pomemljivo je pa to, da se ne odredi novo postopanje, ampak da je kasacijski dvor obsojenca sami popolnoma oprostil. Zdaj bi bilo dobro ponatisniti, kaj je »Narod« svoj čas pisal, da se razvidi umazanost vse te gonje in njen i z v o r . . .

+ Vesoksolska slavnost v Gaberju pri Celju je bila, kakor je jasno razvideti iz poročil slovenskih liberalnih listov, kaj žalostna. Vsi so stali pod vtišom, da ni za Slovence častno, če ne smejo aranžirati zleta v Celju, koder so se svojčas že zbirale cele slovenske narodne armade. Pri banketu v Gaberju so se pa sokolskim veljakom zato tembolj odvezale duše in starosta slovenske sokolske zveze, dr. Oražen, je dejal v svojem kipečem narodnem načinu, da »Sokol ni boječa ptica; danes mu je vrla z bodali zaprla pot v mesto (čeprav je pri vrla interveniral sam hofrat dr. Ploj), a vrnili se bodo in vrnili se bodo tolikokrat, da si osvoji to nemško gnjezdilo!« Tako se je ustil

Oražen, a dr. Kukovec ga je takoj polbil, rekoč: »Gospoda! dokler ne bode na Slovenskem trdne in močne skupne politične organizacije, ki bode imela braniti napredna društva, dotlej tudi sokolstvo ne bodo doseglo nobenih uspehov. Lepe nade, da bodo v malo letih tudi v Celju doživeli Slovencem ugodne razmere, bodo ostale, kakor se jaz bojim, še dolgo prazne sanje!« Kaj je nato rek Oražen? Starosta sokolske zveze je obljubil, da bo s svojimi sokoli tako dolgo letal v Celje, da ga v kratkem zasede, dr. Kukovec pa izjavlja, da so to prazne sanje in da sokoli ne bodo u tvarili Slovencem boljših razmer. Seveda ne, ko so postali iz skupne nepolitične organizacije privsek liberalne stranke, za kar jih danes usoda tako zelo tepe, da se danes niti v Celju ne smejo več pokazati!

+ Jugoslovanski krematorij. »Narodni Dnevnik« poroča, da je vlada shod sekcijs »Svobodne misli« v svrhu ustanovitve »jugoslovanskega krematorija« prepovedala. S krematorijem imajo naši svobodomislici že toliko smole, da bi zadostovala, da z njem lahko že zdaj začo ostanke vseh svojih prištev.

+ Otvoritev nov. mostu na Brodu pod Šmarino goro. Težko pričakovani most na Brodu pod Šmarino goro se bodo izročil javnemu prometu dne 18. t. m. povodom 80letnice Njegovega Veličanstva presvit. cesarja Franca Jožefa I. V spomin otvoritve priredi prostovoljno gasilno društvo Vižmarje v nedeljo dne 21. t. m. ob 4. uri popoldne vrtno veselico v gostilni g. Jos. Bitenca na Brodu s sledičem sporedom: Od 3 do 4. ure sprejem došlih gostov, ob 4. uri začetek ljudske veselice, pri kateri sodeluje pevski zbor iz St. Vida. Na sporedu je še šaljiva pošta, srečolov godba in druge mikavnosti. Če bo ugodno vreme, splava tudi najnovejši zrakoplov. — Veselica se vrši ob vsakem vremenu. — Vstop prost. V mraku bodo novi most krasno električno razsvetljen, kakor tudi veseljni prostor Električno moč in razsvetljavo bodo dal g. Ignacij Česenj, posestnik na Brodu iz lastne ravnokar dovršene elektrarne tik mostu. Čast možu, ki je iz lastnega nagiba dovršil tako velekoristno napravo. Gasilno društvo pa vabi že danes slavno občinstvo in društva na to vrtno veselico, na kateri bo mnogo izvrstne zabave.

+ Češki gasilci v Postojni. Včeraj ob pol 9. uri se je pripeljalo nad tisoč gasilcev v Postojno. Na kolodvoru jih je pričakala deputacija z župonom na čelu, mestna godba in domača gasilna društvo z zastavo. Po kratkem pozdravu so si izletniki ogledali postojnsko jamo in je kar niso mogli prehvaliti Čuden vtis so pa nanje napravili jamski samonemški napis, kot pri briljanatu, potem drugi napis, kjer se nemščina šopira na prvem mestu. Če je že nemščina radi tujcev potrebna, pa naj se postavi na drugo mesto. Po obedu so se Čehi odpeljali v Trst ob pol 2. uri, od tam si še ogledajo Benetke in Bled nakar se odpeljejo domov.

+ Vožnja okoli sveta. London 14 avgusta: Čez Bruselj in Ostende do spel včeraj v London. Razstava v Bruselju im ares svetovni značaj, zato do haja toliko tujcev. Samo cene za stanovanja so visoke, najmanj 6 frankov na dan. Iz Ostende smo se vozili z belgijskim parnikom tri ure v Dover. Prijetna vožnja brez viharja. Človek se po nezusnem ropotanju v železniškem vozu prijetno odpočije na morju. London nas je pozdravil z običajno meglo, ki je iz nje še pršil droben dež. Velikanska katoliška katedrala, po stenah obložena z marmorjem. Glede stavb je London mnogo pred Parizom in Dunajem. Tu je vse veliko, ali celo ogromno in majhnega. — Pozdrav! J. Lavtižar

+ Umrla je dne 15. t. m. v Gorici gospa Emilia Golja v starosti 67 let. Njen sin, Anton, je uradnik pri deželnem odboru.

+ Slovenec umorjen v Ameriki. V Frontenacu, državi Kansas v Ameriki je šel Jakob Podbevšek dne 23. julija v Breezy Hill, Kansas, na neko veselico, od kjer se ni več vrnil. Poizvedovanje za njim je bilo brezuspešno in 25. julija so ga našli na Breezy Hill v rovu šte

nem na Spodnjem Stajerskem hotela ugasniti petrolejsko svetilko. Goreči petrolej se je zlil po njeni obleki. Nesrečni je prihitel na pomoč soprog, kateremu pa ni bilo mogoče jo rešiti, temveč se je še on nevarno opekel na rokah, tako, da ne bode kmalu okrevali. Prinesli so jo v tukajšnjo bolnišnico, opečeno po vsem životu, kjer je drugi dan zjutraj ob dveh po groznični bolečinah izdihnila svojo dušo. Rajnka zapušča tukaj svojega soproga in pa tri nedoreasne otročice.

Jesensko zagrebško razstavo, takozvani »Zagrebački zbor«, je 15. t. m., torej na dan otvoritve, posetilo 10 tisoč ljudi.

V Krki je utorila v ponedeljek dne 15. t. m. okoli pol 6. ure popoldne Matilda Kastelic iz Irče vasi (sara Šmihel). Služila je za natakarico pri g. Kondi v Kandiji. Nekam preveč vesela se je šla vozit po čolnu z dvema zidarnjema Goričanoma, a ker je bil čoln za tri osebe prelahek, se je par metrov od sredine reke proti levemu bregu prevrnil, ravno nasproti gostilne g. Župana Zurca. Zidarja znata plavati in sta se rešila, Matilda Kastelic pa je kmalu zginila na dnu. Na pomoč ji je prihitelo mnogo čolnov, privesalo je tudi s kopališča nekaj ljudi, ki so se ravno kopali; eden od teh se je spustil parkrat na dno, je našel ponesrečenko in jo dvignil v čoln. Dr. Defranceschi, ki je bil tudi sam s čolnom na Krki in iskal utopljenko, jo je skušal spraviti k življenju, a bilo je že prepozno.

Ljubljanske novice.

Ij Naši stekli liberalci. Minule praznike sta bili v Ljubljani gasilska slavnost in pa slovenski gospodarski kongres. Deželnih glavarjev dvornih svetnikov pl. Šuklje je osebno počastil slovensko gasilstvo pred deželnim dvorcem ob defileju. Zdaj pa liberalci v svojih listih kakor stekli volkovi psujejo našo stranko, češ, da se ni udeležila gasilskih slavnostnih zborovanj. Mi zelo simpatiziramo s slovenskim gasilstvom. Liberalci naj pa vedo, da naša stranka, ki je najmočnejša slovenska stranka, ne bo nikdar privesek onemoglo, zdaj že razdjane, nedisciplinirane slovenske liberalne stranke. Simpatično smo pozdravili gasilsko slavlje. Tudi naši pristaši so okrasili svoje hiše z zastavami, kljub temu, da smo zelo dobro vedeli, kako bodo tiščili v ospredje ob tej slavnosti tisti veliki svobodomiselnii Slovani, ki danes pošiljajo brzjavke avstrijskemu cesarju, a ki so včeraj romali v St. Peterburg, tisti ki so pred leti videli vse svoje vzore v Rusiji, katerih imena se pa še morebiti zabilise v taki pogodbi z Nemci. Taki šviga-švaga čez dva praga ljudje nas ne bodo učili slovenskega domoljubja, nas, ki smo boljši Slovenci in boljši Slovani, kakor takozvani zakupni slovensko - rusko - srbsko - avstrijsko in pojutrišnjem morebiti že culukafrski ljudje. Prav so imeli naši poklicani zastopniki, da so postopali tako, kakor so postopali, četudi zdaj lajajo stekli liberalci. Sicer bi pa lahko liberalci pisali druge zanimivosti, ki bi jih mi gotovo ne bili omenjali, če bi dali liberalci mir. Ali res mislite, da ne vemo, kako zlomkovo slabo ste skrbeli za tudi nam ljube in mile slovenske goste? Dobro vemo, da so morali vlačiti slovenski gostje sami po Ljubljani priljago v tista beraška stanišča, kjer so morali spati na golih slamnicah brez rjuh in brez podzglavnika. Gasilce goste so pa v Ljubljani tako nesramno odirali po različnih liberalnih gostilnah in hotelih, da so čehi glasno protestirali proti tolikem lumperstvu! Kako je ričil v ospredje Ivan Hribar, ki je gotovo najboljši gasilec, kar jih nosi zemlja! Ne vemo, če zna prijeti v roko gasilno cev, težko, da bi znal splezati na Magirus lestvo, no, zato, ker je tako dobro izvezban gasilec, je vodil slavnostno zborovanje v »Mestnem domu«. In Pepe! Ta se je tudi postavil na svojem koncu in s svojim kričanjem in s svojimi novimi ostrogami ter s svojimi polnoma napačnimi komandi! »Roke v obok!« Vse se je smejalno in šepetalno, ko je kričal nad slovenskimi gosti: »Pepe misli, da ima svoje hlapce pred seboj!« To in še marsikaj bi bili zamolčali, če bi bili liberalci pametni, a ker niso mogli držati jezika za zobmi, tudi nam ni potrebno, da molčimo. Ne mi, ampak liberalci sami so krivi, da pričnemo podajati tudi črno sliko dni Ljubljanskega slovenskega gasilskega slavlja. Liberalci in ne mi bodo povzročili, če

pričnemo delati na to, da se loči slovensko gasilstvo, ker končno znamo tudi mi izgubiti potrebljivost in pričnemo delati proti neki gotovi zvezi, v katere načelstvu ni niti enega našega somišljenika. Slovensko gasilstvo je gotovo človekoljubna naprava, ampak če se pod njo skrivata nam dobro znan strankarska liberalna nestrnost in vihtenje kadilnic pred liberalnim malikovalstvom, bo potrebno prevreči liberalne malike v dobro slovenskemu gasilstvu, ki zdaj žal ne napreduje, ampak nazaduje in celo vsled maličomanije gotovih ljudi le vegitira go tovo ne v dobro gasilstvu.

Ij Jeza tare liberalce, ker se naša stranka ni udeležila slovenskega gospodarskega kongresa. Zakaj li? Saj so sami izpletarji, da nam ni bilo mogoče priti na shod. Naj se vesele in radejo v svojih sanjah, v katerih smatrajo, da so le oni, slovenski liberalci, Slovenci. »Narod« pravi, da je slovenske goste bolelo, ker naših reprezentantov ni bilo na tiste bankete in zborovanja, kjer so imeli glavno besedo takijevniki velikani, kakor n. pr. Bolčev Pepe in Novak, katerih govorniško reko je moral omejevati nekje celo dr. Tavčar sam. Zlasti Pepe je govoril veliko in »zmiri glijh«, kakor pravijo tisti Ljubljanci, ki so prenesli vse Pepe tove »guvernanse«. So čudni ljudje, naši liberalci. Če se mi udeležimo kakega slavlja, gledajo, da nas toliko časa zbadajo, da nam udeležbo onemogočijo, in ko jim ustrežemo, jim pa zopet ni prav. Liberalci naj si lepo zapomnijo, da jim mi, najmočnejša slovenska politična in najjača slovenska gospodarska organizacija, ne bomo delali štafaže. Tistih nekdajnih časov danes ni več in se tudi nikdar več ne vrnejo. Domišljavost reprezentance slov. liberalnih strančic radi prepustimo. Slovenski gostje so prebistroumni, da bi ne vedeli, da slovensko ljudstvo politično in gospodarsko ni organizirano v liberalni slovenski razdrti strančici, marveč v taboru mogočne Veselov. Ljudske Stranke!

Ij Naše uredništvo je obiskalo dne č. g. F. S. Šušteršič, urednik »Amerikanskega Slovenca«, ki se je prišel v svojo domovino zdraviti.

Ij Povodom 80. rojstnega dne Njegovega Veličanstva cesarja ostanejo zaprte za stranke dne 18. avgusta 1910 popoludne blagajne tukajšnje podružnice c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt.

Ij Vincencijeva družba. Slavnostna seja konference sv. Nikolaja Vincencijeve družbe dne 16. t. m. pod predsedstvom svojega predsednika g. Janeza Nep. Röger-ja star., se je vršila tako-le: Z običajno društveno molitvijo otvoril g. Röger sejo in pozdravi presrečno na vzoče delavne ude. Po rešitve nekaterih predlogov in končanem dnevnem redu prične predsednik govoriti o 80-letnici rojstva Njegovega Veličanstva presvetlega cesarja Franca Josipa I. tako-le: »Kakor je vsem znano, praznuje naš vzvišeni vladar in ljubljeni cesar dne 18. t. m. redki praznik 80-letnega rojstnega dneva. V vztrajni in brezkončni skrbi dela neomahljivo za blagor vseh narodov svojega mogočnega cesarstva. Tega dneva se bo vsak državljan s hvaležnostjo in s spoštovanjem spominjal jubilarja. Veselje in ponos bo napolnjeval srce vsakega Avstrije. V molitvah k Bogu, Vsegamogočnemu se bodo vsa srca v hvaležnost zjednili, da je Bog ljubljenemu cesarju tako visoko starost dočakati dal. — Zgled največjega dobrotnika revežev je nam bratom Vincencijevi družbe, presveti cesar Franc Josip I. Zatorej mora biti naša sveta dolžnost, ga po možnosti posnemati. Vsegamogočni Bog naj ohrani Nj. Veličanstvo v zdravju do skrajne meje človeškega življenja na srečo in veselje njegovih narodov! — Pričujoči, ki so stojali poslušali predsednikov govor, so svoje navdušenje očito pokazali s tem, da so jednoglasno sklenili, da se revedem na slavnostni dan podari jed. Razum tega bo tudi g. predsednik Röger revede z denarjem in vinom obdaril. Zašlužni ud družbin, lekarnar g. Gabriel Piccoli, c. in kr. in papeževi dvorni zalagatelj, je v spomin slavnostnega dneva podaril 100 kron konferenci za podporo revežev. Potem se je seja z molitvijo za Nj. Veličanstvo končala.

Ij Nevarno je obolel voditelj slovenske radikalne mladine, dr. Žerjav.

Ij Veselico motil. Ko so bili v nedeljo v neki gostilni na Dolenjski cesti gostje najboljše volje, jih je začel nek železostružec zmerjati z različnimi psovskami. Ko je pa videl, da se nihče

zanj ne zmeni, je obdolžil nekega gosta, da mu je izlil pivo. Ko je hotel goščiščar napraviti red, se je spustil železostružec vanj in ga podrla na tla. Nato je pristopil na pomoč tam službeni stražnik. Tudi njemu se je silovitež uprl in še-le s pomočjo širih goščiščov ga je bilo mogoče naložiti v policijski voz. Pri tem je silovitež bil okoli sebe kakor besen ter stražniku izvil kazalec. Nasilneža so oddali deželnemu sodišču in se bode moral zagovarjati zaradi javnega nasilstva.

Ij Umrl je danes ponoc ob 1. uri po dolgotrajni bolezni gosp. Peter Medič, oskrbnik pokopališča. Občnana rodbina Medičeva oskrbuje že nad 60 let ljubljansko pokopališče v popolno zadovoljnost slav. občinstva. Pokojnik je bil blaga duša, naj počiva v miru!

Ij V vlaku okraden. Ko se je ponoc peljal trgovec s prašiči Ivan Perne v vlaku iz Ljubljane do Zidanega mostu in med vožnjo zaspal, mu je med tem časom nekdo prezrel pri telovniku žep in mu ukradel denarnico, v kateri je imel 1000 kron denarja. Orožništvo je v Zidanem mostu prijelo dva tuje, pri katerih pa ni dobilo ničesar.

Ij Aretovan tat. Te dni je dobila ljubljanska policija od orožništva v Tržiču obvestilo, da je bilo dne 9. t. m. med 10. in 11. uro dopoldne v Tržiču ukradena pri mesarju in gostilničarju Franu Perkotu službujoči natakarici Jerici Bogotajevi ukradena natakarica torbica s 700 K ter da je te tativne sumljiv nek berač, katerega je orožništvo zasledovalo do Otoča, od tam pa je izginila za njim vsaka sled. Ljubljanska policija je jela na podlagi časnikarskih poročil že preje poizvedovali po nevarnem tatu in prišla na sled 46letnemu beraču Florijanu Posavcu iz Kamne gorice pri Radovljici, o katerem je dobila toliko obtežilnega materiala, da je izvršila v Posavčevem stanovanju v Cerkveni ulici hišno preiskavo. Pri tej so našli več zaznamovanih rjuh, preoblečkov za blazine, moških spodnjih hlač, kakor tudi železen piskerc, v katerem je bila večja vsota denarja, katere provenience Posavec ne more dokazati. Posavec je tajil, da bi bil v kritičnem času v Tržiču, konečno pa to priznal, a tativno taji. Le-ta je zelo nevaren tat. Že leta 1903 je pokraju v hotelu »Luisenbad« na Bledu več predmetov ter odšel čez Koren na Koroško. Pozneje pa je bil leta 1905 zasačen v Bevkah, ko je ravno v neki hiši izbiral obleko, katero bi bil odnesel, ko bi ga ne bili prijeli ter izročili sodišču. Posavca, kateri je poskusil že prisilno delavnico, so izročili sodišču.

Telefonska in brzjavna poročila.

HRIBAR SE ZAGOVARJA.

Praga, 17. avgusta. V listu »Union« izjavlja poslanec Hribar, da ni nikak panskavist. Njegova potovanja v Peterburg in Moskvo so imela le namen gospodarsko okrepliti avstrijske Slovane.

POSLANEC UDRŽAL O POLOŽAJU.

Praga, 17. avgusta. Poslanec Udržal je na nekem shodu izjavil, da je najnajnejša politična zadeva Slovanov konsolidacija češke delegacije in Slovenske Unije, ki se mora zdjediniti na skupnem programu. Potem bo Slovenska Unija nepremagljiva in bo vladati, ki rabi denar, lahko prizadela silne težkoč.

ŠPANIJA IN VATIKAN.

Rim, 17. avgusta. »Osservatore Romano« dementuje vesti, da je Vatikan nekoga poveril, da se pogaja s Španijo v skladu s pisanim sporazumom. Tudi ni res, da je Vatikan kaj vplival, da se odpove protestni shod v San Sebastiano, ker se Sveta Stolica v te demonstracije sploh ni v nobenem oziru nič vmešaval.

Madrid, 17. avgusta. Ministrski predsednik Canalejas odpotuje sredi septembra na Francosko, v Belgijo in Angleško, da konferira z ministri Briandom in Asquithom. Mož očito kaže, da je od francoskih in angleških lož plačan, zato bo pa tudi — pogorel!

POŽAR V ROGATCU.

Rogatec-Slatina, 17. avgusta. Tu je izbruhnil velik požar, ki je uničil zdraviliški salon in hišo. Gostje so se rešili. Zdraviliška doba je prekinjena.

VELESREBSKI ANARHISTI.

Reka, 17. avgusta. Tu so zaprli dva velesrebska anarhista, Rado Mihajlovi-

ča in Petriča, ki sta nameravala izvrti bombni atentat na črnogorskog kneza Nikita. Prvi anarhist je bivši srbski častnik, drugi pa dijak.

ŽELEZNIŠKE NESREČE PRI SOUJONU.

Pariz, 17. avgusta. Notranji minister je brzjavno naročil prefektu in podprefektu departementa Charente Inferieure, naj zastopata pri žrtvah železniške nesreče pri Soujonu v vlado. Žrtev katastrofe je 53 mrtvev in 65 ranjencev. Ranjeni so večinoma težko poškodovani, tako, da se dvomi, če bodo okrevali.

POŽAR NA BRUSELSKIH SVETOVNIH RAZSTAVI.

Bruselj, 17. avgusta. Sedaj, ko se je poleglo prvo razburjenje, se more preceniti škodo, ki jo je povzročil požar v razstavi. Veliko industrijsko razstavno poslopje je popolnoma uničeno, samo dragocenosti in diamanti, ki so bili zaprti v močnih železnih blagajnah, so se rešili. V francoskem oddelku so uničena vsa živila in mnogo drugih dragocenosti. Paviljon mesta Ponza je zgorel, vendar se je posrečilo rešiti nekaj dragocenejših predmetov. Od angleškega oddelka je ostalo samo nekaj predmetov, brez posebne vrednosti. Vrednost uničenih umetnin je velika. Samo zgorelo starodavno posložilo je bilo vredno 5 milijonov frankov, kot se je mislilo včeraj. Pri rešilnih delih so poškodovali številne umetnine. Dva uradnika razstave pogrešajo Iščejo njune ostanke med razvalinami. Največje izgube imajo mali razstavljaci z zneski 3000—5000 frankov. Nič izmed teh ni bil zavarovan. Vsi inozemski poslaniki so izrekli v imenu svojih vladarjev sožanje bruseljski vladam. Izostali niso pri tem tudi župani vseh velikih mest. Danes že popravljajo zgorele predmete v francoskem in angleškem oddelku, kjer bodo zoperedili razstavo.

Mnenje gospoda dr. A. N. Papaglou, vodje sifilitične klinik bočnišnice »Hamidie«

Solun. Gospod J. Serravallio

Trst.

Zelo me veseli, da Vam morem čestitati na Vašem Serravallovem Kinuvinu z železom, ki mi je dalo vedno dobre uspehov pri malokrvnosti in krvalesenci. Pripisujem ga navadno vino.

Solun, dne 1. junija 1909.

Dr. Papaglou.

Materam! Mleko v mestih je na vzhod visoki ceni in policijskemu nadzorstvu le jako redko prosto bakterij pa je mnogokrat popačeno in pre vsem drugim za dojenčke ni enako merno dovolj. Kaj naj torej mati stor katera iz kakoršnih koli vzrokov ne more dojiti sama? Skrbi naj za mlečno hrano, katera ima vse za prospeh nega deteta potrebine sestavine. Te re mnogozahtevne pogoje izpoljuje izključno 50 let preskušena in starozna Nestléjeva otroška moka, ker vsebuje povsem bakterij prost polnomastno alpsko mleko v dovolj množini, tako, da se potrebuje za npr. prireditev le vode. Ena porcija, zaduščujoča za najmanj 25 južin, dobi se vsaki lekarni za 1 K 80 vin.

TRZNE CENE.

Cene veljajo za 50 kg.

Budimpešta 17. avgusta.

Pšenica za oktober 1910	96

<tbl_r cells="2" ix="3" maxcspan="1" maxrspan="1" usedcols

Dež. lekarna pri „Mariji Pomagaj“
M. LEUSTEK
Ljubljana, Resljeva cesta 1
zraven cesarja Franc Jožeta jub. mostu
priporoča ob sedanjem času za jemanje
najbolj pripravno, pristno, čisto in sveže
Doršovo med. ribje olje ugod. okusa, lahko
steklenica 1 K, vecje 2 K.
Tanno-chinin tinktura za lase, ki okrepuje
ki okrepuje izpadanje las. Cena steklenici
z rabilnim navodom 1 K.
Slovita Melusine ustna in zuba voda deluje
izborno proti zobolom in gnilobi zob, utrdi
dlesno in odstranjuje neprjetno sapo iz
ust. — Steklenica 1 K. 3499

Zaloga vseh preizkušenih domačih zdravil,
katera se priporoča po raznih časopisih in
cenikih. Med. Cognaca, Malaga, rum itd.
razpošilja po pošti vsak dan dvakrat.

Dva dijaka ali dve dijakinji

se pri pošteni družini v Trstu vzame na stanovanje in hrano. Kje, se izve v upravnosti Slovenskega vencu v Ljubljani. 6-1

Sode iz belega hrastovega
lesa, trpežni, močni

Sode
od finega špirita
vinski sodi

krasni izdelek, iz belega hrastovega lesa, močne, trpežne, popolnoma nove iz tovarne Špirita za fini Špirit in za vino pripravljeni, za vsako vino izborni, takoj rabljivi za kar se jamic, odda v velikosti po 300, 400, 500, 600, 700 do 1000 litrov držeče, na zahtevo tudi 100 do 200 litrov ali manjše po prav solidnih nizki ceni

Iv. A. Hartmann naslednik
Avg. Tomažič,
Ljubljana, Marije Terezije cesta

Cene nizke in solidne,
točna postrežba.

Uveltrgovina z železnino
„Merkur“

Peter Majdič
Celje

2334 se priporoča.

5
Dr. Josip Buh
Vrhnička
ne ordinira od 19. avgusta do
24. septembra 1910.
2345

Elektroradiograf „IDEAL“
hotel „pri Maliču“ zraven glavne pošte

SPORED: 2198
Od srede 16. avgusta do petek 18. avgusta.
1. Konške dirke v Mirafioru. 2. Ogledalo tativne.
3. Nasadi kokosovih orehov v Singapuru. 4. Puštolovštine v dolini zlata. 5. Anton bel in črn. (Komično.) — Dodatek k zadnjima dvema predstavama ob 7. in 1/2. 9. uri zvečer. — Samo komične slike! 6. Lepa mlinarica. 7. Trije tatovi. 8. Nezmotljiv trik. 9. Ubegla miza.

Vsek torek in petek od 6. do 10. sodeluje slavnata Slovenska Filharmonija.

Ženitbena ponudba!

Vdovec brez otrok in lesni trgovec na deželi se želi seznaniti s kako gospodijo v starosti 20 do 30 let ter s premoženjem najmanj 3000 K, ki bi bila zmožna tudi nekoliko pisave in računstva. Vdove brez otrok niso izključene. Če resne ponudbe naj se z načančnim naslovom in ako mogoče s sliko, pošljejo do konca tega meseca v zaprem pismu na naslov „Zvestoba“ na upravo „Slovenca“. 2343

Uradnik popolnoma več slovenščine in nemškega jezika, v večletno pisarniško prakso in dobrimi spricvali ter lepo pisavo želi nastopiti primerno službo. Ponudbe pod „Uradnik“ na upravnost „Slovenca“. 2366

Gospodična išče službe za 2367 1-1
knjigovodkinjo

korespondentinjo, strojepisko ali kontoristinjo, ki je dovršila enoletni trgovski tečaj prav dobro. Ponudbe sprejema uprava „Slovenca“ pod 2367.

2357

Razglas.

Kranjski šolski svet občina trg in občina okolica Sv. Jurij ob juž. žel. prodajo potom javne ustrene dražbe staro dekliško in deško šolo, kakor tudi hišo, v kateri je sedaj konsumino društvo.

Izklicna cena za dekliško šolo znaša 5000 K
za deško šolo 4500 K

in za hišo, v kateri je konsumino društvo 7000 K

pod katero ceno se ne bode prodalo.

Poslopja so v dobrem stanu, stoe v sredini trga Sv. Jurij ob juž. žel. zraven cerkve, zelo pripravna za kako trgovino, obrt, pa tudi za privatna stanovanja.

Ustrena dražba se bode vršila dne 21. avgusta 1910 in sicer za dekliško šolo v novi šoli, soba krajni šolski svet, točno ob pol 9. dopoldne, za deško šolo in hišo, v katerej je konsumino društvo v občinski pisarni okolice Sv. Jurij ob juž. žel. tudi isti dan točno ob desetih dopoldne.

Kot varščino je položiti za vsako poslopje 1000 K v gotovini, ali v hranilnični knjigi, ostanek kupnine je plačati v teku osmih dni.

Natančnejši pogoji se bodo objavili pred dražbo.

Za občino trg Sv. Jurij ob j. ž.,
Franc Pisanec,
župan.

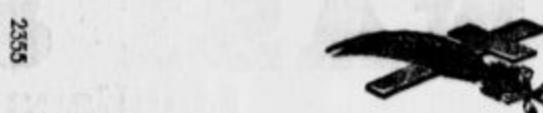
Za občino okolica Sv. Jurij ob j. ž.
Jožef Ratej, župan.

IZPEJAVA
vseh poslovnih transakcij. Izdajanje čekov, nakaznic in
KREDITNIH PISEM
za vsa glavna in stranska mesta tu- in inozemstva.

C. KR. PRIVIL. BANCNA IN MENJALNICNA DELNISKA DRUZBA
MERCUR

OSREDNJA MENJALNICA:
DUNAJ I., WOLLZEILE 1.

Podružnice: Baden, Češka Kamnica, Češka Lipa, Brno, Dux, Gablonz a. N. Graslitz, Krakov, Litomerice, Moravský Zámecký, Mödling, Meran, Novi Jičín, Plzeň, Praga, Liberec, Dunajsko Novomesto, Česká Třebová.

Globeke žalosti potra naznanjam v svojem in v imenu sorodnikov vsem znancem in prijateljem prežalostno vest, da je moj predobri in nepozabni soprog, oziroma brat, svak in stric, gospod

Peter Medič

danes ob 1. uru zjutraj po dolgotrajni bolezni, previden s tolažili svete vere, v starosti 34 let, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo nepozabnega pokojnika se bode v četrtek dne 18. t. m. ob pol 6. uru popoldne slovesno blagoslovilo in preneslo iz hiše žalosti na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v več cerkvah.

Tomačevo, dne 17. avgusta 1910.

Pavla Medič, roj. Finžgar, soproga.

Dražbeni oklic.

V Belipeči na Gorenjskem se proda dne

24. avgusta t. l. dopoldne ob pol 11. uru

innaslednje dni na javni dražbi in sicer: manufakturno, galanterijsko, špecerijsko blago in emajlna posoda.

Predmeti ki so prodati na dražbi so cenjeni na 1843 K 69 v, se nahajajo v dobrem stanju in se isti lahko vsak čas ogledajo pri upravitelju konkurzne mase g. Simona Martinschitz v Belipeči ali pa neposredno pred dražbo.

C. kr. okrajna sodnija odd. II.

Kranjskagora, dne 11. avgusta 1910.

Arhitekt in staubenik

Karol Holinsky

je preselil

tehnično pisarno

v Prečno ulico štev. 6. I. nadstropje (nasproti mestni kopeli).

Izvršuje načrte in proračune, prejema stavbna vodstva in nadzorstva

! Meso ceneje!

Slavnemu občinstvu se naznanja, da se bode od torka, to je 16. t. m. naprej na stojnici gosp. Žana na Vodnikovem trgu poleg Mahrove hiše

prodajalo meso mlade živine in telet

prednje meso kg po 1 K 12 vin.

zadnje meso kg po 1 K 20 vin.

Priporoča se za obilen obisk

ANA ANŽIČ.

Živila se kolje v tukajšnji mestni klavnici pod nadzorstvom gosp. živinozdravnikov.

Parna opekarna

Josip Lavrenčič v Postojni

priporoča razno opeko, kakor zarezani strešnik I. in II. vrste, strojni strešnik (kavler), strojna korita (žlebake), opeko za tlak in zidno opeko najboljše kakovosti, po nizkih cenah in v poljubni množini.

2359 10

NAKUP IN PRODAJA

vseh vrst rent, obligacij, državnih papirjev, akcij, prioritet, zastavnic, srečk i. t. d., i. t. d. Žavarovanje proti izgubi pri izrabanjih srečk in vredn. papirjev Prospekti in cenike premij zastonj in franko.

Vzorci na razpolago!

NOVOSTI MANUFAKTURNEGA BLAGA 1910!

Vzorce pošiljava franko!

LENASI & GERKMAN

Ljubljana, Stritarjeva ulica 4.

Sukno, kamgarn, damsko blago, delen, batist, zefir, kreton, platno, šifon, gradl, garniture, preproge, zavesa, odeje, pleti, šerpe, rute v veliki izbiri.
SOLIDNE CENE.

Kdor zida ali rabi cementne izdelke
naj zahteva
cene od
tvornice cementnih izdelkov

JOS. CIHLÁŘ,

„Ljubljana“

Dunajska cesta št. 67

150

Naprodaj je:
pet kmetskih hiš,
od 14 do 20.000 K.
3 gostilne od 15 do 20.000 K.
od teh sta dve ob cesti in ena tik cerkve,
4 manjša posestva

3000 do 4000 K, dve od 1500 do 2500 K.
Vodna moč za mlin, žago ali za kakšno
drugo tovarno z malim posestvom 2800 K.
Več se izve pri Jožefu Sušič, p. d. Martinc, na Bistrici p. Št Jakob v Rožu,
Koroško.

2214 3-1

Sanatorij „Mirni dom“

sprejema v prvi vrsti bolnike in to moške na živih bolehaloče, potem alkoholike in od težkih bolezni okrevajoče. V porabi so različne kopeli, kakor: topile, mrzle, solčne in električne kopeli s pridatki in masaže. Zdravilišče je tudi po zimi odprtlo. Cene so zimerne. Ceniki se dobijo zastonj. Pojasnila daje lastnik in vodja dr. Fran Čeh, pošta Gornja sv. Kungota pri Mariboru.

St. 14.751

Razpis

2318 3

Za zgradbo **vodovoda za Gotenico, politični okraj Kočevje** na 23.753.82 K proračunjena dela in dobave se bodo oddale potom javne ponudbene obravnave.

Pismene, vsa dela zapopadajoče naj se predlože do

31. avgusta t. l. ob 12. opoldne

podpisnemu deželnemu odboru.

Ponudbe, katere morajo biti kolkovane s kolkom za jedno krono, doposlati je zapečetene z nadpisom: „**Ponudba za prevzetje gradbe vodovoda za Gotenico, politični okraj Kočevje.**“

Ponudbi mora biti dodana izrecna izjava, da pripozna ponudnik stavbne pogoje po vsej vsebini in da se jim brezpogojno ukloni.

Ravnotako je izrecno izjaviti, od kje da hoče ponudnik armature dobaviti.

Ponudbi je tudi priložiti seznamek enotnih cen za pri hišnih vpeljaval potrebna dela in dobave.

Razventega je dodati kot vadij še 5% stavbnih stroškov v gotovini ali pa v puharnovarnih vrednostnih papirjih po kurznji ceni.

Deželni odbor si izrecno pridrži pravico, izbrati ponudnika ne glede na višino ponudbene cene, oziroma, če se mu vidi potrebno, razpisati novo ponudbeno razpravo.

Načrti, ponudbeni pripomočki in stavbni pogoji se dobe pri deželnem stavbnem uradu za zneseck 6 K

V Ljubljani, dne 10. avgusta 1910.

Deželni odbor kranjski.

KUHARICA

se išče za župnišče na deželi. Nastop takoj. Vprašanja na I. Dežman župni uprav. Gojzd, p. Kamnik.

2340 2

Razprodajam na dražbi

v pondeljek 22. avgusta ves dan svoje posestvo v D. M. Polju št. 19. obstoječe iz 15 njiv (stavbišča), 7 travnikov, 4 gozdne parcele, 16 oralov zaraščenega hriba v Gostinci, delež gmajne in vso gospodarsko orodje.

2339 (3-1) Mar. Juvan.

Knjigoveznica „Katol. tisk. društva“ v Ljubljani

se priporoča v izdelavo vsakovrstnih knjigoveških del.

Specijaliteta: črtanje poslovnih knjig

za denarne zavode, trgovce, tovarnarje, društva i. t. d.

Vsako naročilo se točno in natančno po predpisu izvrši. Raznovrstni vzorci na zahtevo brezplačno.

Izvršuje vse
: bančne :
: posle. :

J. C. Mayer, Ljubljana, Stritarjeve ulice.
— Banka in menjalnica. —
Manufakturna trgovina na debelo in drobno.

: Zaloga :
vseh vrst sukna,
platna ter manu-
fakturnega blaga.

3027

Dinamo stroji, elektr. motorji.
Naprave za elektr. razsvetljavo in preučavanje elektr. sile. Električni obrat vseh vrst. Ventilatorji. Turbo-generatorji, elektr. železnice in lokomotive, žerjavi in dvigala. Obločnice in žarnice vseh vrst. 2073

Elektrotehniška delniška družba
preje Kolben in dr.
Praga-Vysočany

Vodne turbine vseh sestav, (Francis, Pelton). Točna, cena in hitra popravila vseh elektr. strojev od drugih tvrdk. Vse potrebe za inštaliranje. Odlitki iz Siemens-Martinovega jekla, ameriška kujna litina iz lastnih velikih livaren in jeklaren. Za vele- in malo obrt.